

[Elbæk-Jessen.]

ikke kan indeholde alting. Nej, men det er absolut den naturligeste og bedste Vej til at skabe bedre Levevilkaar for Landarbejderne, at der gives Landbruget Indtjeningsmuligheder. Som Forholdene er, har Regeringen i sin Magt at afgøre, om der skal gøres noget gennemgribende for at lette Landbrugets haarde Arbejdsvilkaar. Som vi tidligere har gjort opmærksom paa, kan det ske paa flere Maader. Vi forlanger ikke, at det skal ske ved denne Lov. Det kunde f. Eks. ske ved at give Tilslutning til Forslag, vi har stillet med det Formaal for Øje. Hovedsagen er, at der sker noget. Bolig og Ferie er Lapperier. Rimelig Løn er det vigtigste. Er Lønnen stor nok, kan den ogsaa forslaa til Boliger og Ferie uden Løn.

Den højtærede Landbrugsminister svarede ikke paa et Spørgsmaal, jeg stillede angaaende Udgifterne ved Opførelse af et Husmandsbrug, der jo siden 1914 er steget til det dobbelte. Jeg spurgte, om der ikke var Grund til at undersøge, om denne Prisstigning, f. Eks. paa Materialer, ikke skyldtes Spekulation. Vi har i hvert Fald gennem Skatterne set, at Grossererne har tjent mægtige Summer. Jeg skal ikke nævne Navne, men det er en Kendsgerning. Selv om Løven om Prisregulering maaske ikke henhører under den højtærede Landbrugsminister, er Ministeren i hvert Fald i høj Grad interesseret i Spørgsmaalet. Jeg skal blot tilføje, at Ansvaret vil falde haardt paa Regeringen, hvis ikke Spekulationen i Prisfordyrelse paa Nødvendighedsartikler hemmes. Nu har Regeringen det i sin Haand at gøre noget her, og jeg vil stærkt anbefale, at der foretages en Undersøgelse paa dette Punkt.

Oluf Pedersen: I min Tale i Gaar tillod jeg mig ikke blot at give Tilslutning til Principperne i Jordloven af 4. Oktober 1919, hvorefter Husmanden betaler fuld Grundskyld, men jeg gjorde opmærksom paa, at Grundskyld skal betales i Stedet for Skat. Nu har man haft denne Dobbeltafgift i en Snes Aar. Er det virkelig Meningen, at det skal blive ved? Vil den højtærede Landbrugsminister ikke give Besked herom? Jeg ved ikke, om Regeringen opfatter Grundskyld bare som noget Løkkemad, der ikke skal have praktisk Betydning. Er det virkelig Meningen, at Regeringen ikke vil gaa ind for en rationel Grundskyldspolitik? Er det Meningen, at man, naar man stiller det Spørgsmaal til Regeringen, ikke skal have noget Svar, selv om det i allerhøje-

ste Grad vedrører de Forslag, som her er til Behandling. Efter min Opfattelse har Regeringen ved den Politik, den har ført, holdt Husmanden for Nar, og hvis Regeringen ikke protesterer og ikke kan paa-vise, at det ikke er rigtigt, synes jeg, at jeg maa betragte det som Tilslutning til min Betragtning.

Nu ved jeg, at den højtærede Landbrugsminister er optaget af saa mange Ting, og ogsaa er optaget af sin Planøkonomi, af de 174 000 Svin, der mangler i Sommer. Det kan jo nok give den højtærede Minister graa Haar i Hovedet, at man nu, efter at man har prøvet paa at oparbejde et Marked i Amerika, ikke har Flæsk at sende derover, og at man, efter at man har holdt nogle mægtig høje Priser ogsaa over for den hjemlige Befolkning, ikke engang kan tilfredsstille det Behov, der er. Det er jo en fejlslagen Planøkonomi, men jeg mener ikke, at det, at man har lavet den Slags, kan være nogen Begrundelse for at prøve paa at sylte Husmandens stolte Retskrav. Jeg synes, det er paa Tide at tage en rationel Lovgivning op.

Den højtærede Landbrugsminister hævdede, at man havde jo for Landbrugets Skyld lavet denne Valutacentral, og at den havde sikret Landbrugets Eksport, og jeg forstod det ærede Medlem Hr. Sønderup saadan, at han delvis gav Ministeren Ret, idet han mente, at Valutacentralen i alt Fald burde have sikret Eksporten. Efter min Opfattelse har de begge Uret. Lad os blot erkende, at Tyskland har krævet Tuskhandel, men det kan godt lade sig gøre, selv om man har Frihandel, det giver ikke nogen Begrundelse for at opretholde Valutacentralen, som i Virkeligheden har til Formaal at begrænse Importen, og det vil sige det samme som at begrænse Eksporten. Jeg har for Aar tilbage peget paa, hvilke Muligheder for at skaffe en øget Afsætning, og dermed en øget Udstykning, der laa i, at man gav fri Adgang til Tuskhandel med Tyskland. Det blev dengang afvist som umuligt. Det har senere vist sig, at det er rigtigt, at den Mulighed er der. Naar den højtærede Landbrugsminister gør gældende, at Valutacentralen har været et saa glimrende Instrument, er der Grund til at gøre opmærksom paa, at Stigningen i Danmarks Samhandel med andre Lande er mindre end i de Lande, der ikke har nogen Valutacentral. Det vil sige, at al den Tale om Valutacentralens Betydning for Danmark er Pral.

Den højtærede Landbrugsminister vilde ikke takke mig for Tilslutning til Lov-